

opusdei.org

Thư Đức Giám quản - tháng 4 năm 2014

Đức Giám Quản thúc giục chúng ta chuẩn bị tâm hồn thật tốt cho Tuần Thánh, cũng như sốt sắng tìm đến Bí tích Hòa Giải và giúp người khác làm như vậy.

07-06-2014

Các con thân mến,

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Khi Tuần Thánh cận kề, chúng ta hãy cùng nhau cố gắng chuẩn bị tâm hồn hết mức có thể để tưởng niệm và sống lại những sự kiện cốt yếu trong mầu nhiệm Cứu độ. Chúng ta hãy gia tăng lòng ao ước hoán cải bản thân trong Mùa Chay này.

Trong thông điệp Mùa Chay năm nay, Đức Thánh Cha mời gọi chúng ta nhìn lại «khi Chúa Kitô bước xuống dòng sông Giôđan để được Gioan Tẩy Giả làm phép rửa, Người làm thế không phải vì Người cần sám hối hay hoán cải; nhưng Người làm thế để ở cùng những con người cần được tha thứ, ở cùng chúng ta là những người có tội, để gánh lấy tội lỗi của chúng ta. Đó là cách thức Người đã lựa chọn để an ủi chúng ta, để cứu rỗi, để giải thoát chúng ta khỏi sự khốn cùng.» [1]

Chúa đã xuống thế để chữa lành nỗi khốn khổ của chúng ta, dưới nhiều hình thức khác nhau. Bên cạnh sự

nghèo nàn vật chất của rất nhiều người, Đức Thánh Cha nhấn mạnh đến những hình thức khốn khổ khác, thậm chí nặng nề hơn, mà hậu quả là làm chúng ta xa cách Thiên Chúa: *sự khốn khổ về mặt đạo đức và thiêng liêng*. Sự khốn khổ thứ nhất biểu hiện nơi nhiều người nam và nữ, nhất là các bạn trẻ, đau khổ vì bị lệ thuộc nghiêm trọng (đúng ra là bị nô lệ) vào rước chè, ma túy, bài bạc, khiêu dâm. Chúng gây nên nỗi lo sợ to tát nơi chính các nạn nhân và gia đình họ, vì không biết làm cách nào để giúp thân nhân mình. «Dạng khốn khổ này, cũng là nguyên nhân làm sạt nghiệp, gắn liền với nỗi khốn cùng về mặt thiêng liêng mà chúng ta trải nghiệm khi chúng ta quay lưng lại Thiên Chúa và từ chối tình yêu Người. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta không cần Thiên Chúa đang chìa tay cho chúng ta qua Chúa Kitô, vì chúng ta có thể tự lực được, đó là lúc chúng ta sẽ đi đến thất bại. Chỉ có

Thiên Chúa mới có thể cứu độ và giải thoát chúng ta.» [2]

Đừng quên rằng, cũng chính bằng những cuộc chiến đấu của bản thân, của cuộc đời mình, chúng ta cần (là luôn luôn cần) chỉ cho những người ấy thấy con đường tìm lại niềm vui và bình an. Con đường ấy phải đi qua Bí tích Hòa giải. Chúng ta hãy cải thiện đời sống bản thân bằng cách lui đến với Bí tích này, là khí cụ cứu độ của Đức Giêsu, và chúng ta hãy chỉ cho người khác cách thức kín múc lòng Chúa xót thương.

Đây «là phương thuốc thực sự trị được nỗi khốn khổ tinh thần: người Kitô hữu được mời gọi loan báo khắp mọi nơi tin mừng giải thoát là sự tha thứ tội lỗi thì có thật, rằng Thiên Chúa cao cả hơn tội lỗi của chúng ta, và Ngài luôn yêu thương chúng ta cách nhưng không, và rằng chúng ta được tạo ra để hiệp nhất và được sống mãi. Chúa kêu gọi chúng ta trở

thành những người vui vẻ loan báo thông điệp đầy xót thương và hy vọng đó. Thật tuyệt vời khi được trải nghiệm niềm vui loan báo tin mừng ấy, chia sẻ kho tàng Chúa đã giao cho chúng ta để an ủi những trái tim tan nát và trao dâng niềm hy vọng cho biết bao anh chị em đang sống trong bóng tối. Đó là đi theo và bắt chước Chúa Giêsu, Người đã đến với người nghèo và tội nhân như người mục tử đi tìm những con chiên lạc. Hiệp nhất với Người, chúng ta có thể can đảm mở ra những con đường mới để loan báo Tin Mừng và thăng tiến con người.» [3]

Thánh Phaolô thúc giục các Kitô hữu mặc lấy Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. [4] Thánh Josemaria đã viết rằng «chính trong Bí tích Hòa giải mà chúng ta (các con và cha) mặc lấy Đức Giêsu Kitô và những công nghiệp của Người». [5] Theo gương và lời giảng của Thánh Josemaria, Đức Cha Alvaro cũng nhấn mạnh sự cần thiết

phải chuẩn bị cẩn thận để lãnh nhận Bí tích này. Ngài tin chắc rằng người ta sẽ lắng nghe lời mời gọi của Chúa, Đấng kêu gọi tất cả mọi người nên thánh, nếu họ chiến đấu, trong cố gắng và bình an, để đi trên con đường ân sủng, dưới sự dẫn dắt của Chúa. Ngài nói: «Chính vì lý do này mà công tác tông đồ về Bí tích Giải tội có tầm quan trọng đặc biệt. Chỉ khi gìn giữ tình bạn thân thiết với Thiên Chúa, một tình bạn dựa trên món quà của ơn thánh hóa, người ta mới có thể nghe được lời mời gọi của Chúa Giêsu: *Ai muốn theo Thầy...* (Mt 16,24) » [6].

Sắp đến Tuần Thánh, chúng ta hãy xét mình về cách thức chúng ta sử dụng phương tiện thánh hóa này như thế nào, chúng ta đã nói về Bí tích này với người khác như thế nào, chúng ta đã quan tâm đến Bí tích này như thế nào trong suốt năm qua. Lễ phong thánh Đức Gioan Phaolô II sắp đến nhắc cha rằng Đức Thánh Cha

thánh thiện này thường nói rằng các thành viên của Opus Dei đã nhận được «*đặc sủng*» *Xưng tội*: một ân sủng đặc biệt từ Thiên Chúa để đưa thật nhiều linh hồn đến tòa án đầy lòng xót thương và tha thứ, để họ tìm lại được niềm vui của Chúa Kitô. Chúng ta không thể ngừng tìm đến lòng tha thứ của Thiên Chúa, để ở mãi trong tình bạn của Ngài.

Khi Phục Sinh đến gần, Cha Alvaro thường cố gắng gấp bội để kín mức ân phúc của Tam Nhật Thánh. Một lần kia, Ngài bảo: «Chúng ta phải cố gắng trở thành «một nhân vật trong khung cảnh» ấy, để sống lại trong trái tim của chúng ta những bước chân của Thầy Chí Thánh trong cuộc tử nạn của Người, với một lòng ao ước sâu sắc được tận hiến. Chúng ta phải đồng hành cùng Chúa Giêsu và Mẹ Người, với con tim và tâm trí của chúng ta trong những biến cố khủng khiếp đó, nơi quả thật chúng ta không vắng mặt, vì Chúa chúng ta đã

đau khổ và chết vì tội của mỗi một người trong chúng ta. Chúng ta hãy cầu xin Thiên Chúa Ba Ngôi ban cho chúng ta ân sủng được đi vào sâu sắc hơn trong nỗi đau khổ mà mỗi người chúng ta đã gây ra cho Chúa Giêsu, để chúng ta có được thói quen ăn năn, như Thánh Josemaria đã cảm nghiệm sâu sắc trong cuộc đời Ngài, và chính điều ấy đã nâng ngài lên mức độ anh hùng trong tình yêu.» [7]

Phụng vụ Thứ Năm Tuần Thánh gây ấn tượng sâu sắc nơi Cha Alvaro. Tràn đầy lòng trông cậy và niềm vui (không chỉ siêu nhiên), Ngài đã suy niệm sự hy sinh của Chúa Kitô vì Giáo Hội, vì mỗi linh hồn, thể hiện qua việc thiết lập Bí tích Thánh Thể và Chức Linh mục. Đức Cha thường cầu nguyện trước nhà tạm để suy niệm và hiệp thông với sự hy sinh cao cả của Đức Giêsu. Ngài thường thích đến những nhà thờ nơi có nhà tạm được trang hoàng tôn nghiêm, một phần vì ngài muốn đón nhận

Chúa Giêsu thường xuyên hơn trong tâm hồn.

Chúng ta thường cảm động khi nghe những bài đọc trong Tuần Thánh, nhất là bài Thương Khó theo Thánh Gioan. Cha Alvaro thường khuyên đọc và suy ngẫm Cuộc Thương Khó của Chúa chúng ta. Ngài cũng khuyên chúng ta kính thờ Thánh Giá. Ngài thường chăm chú đọc bài Thánh ca ngày Thứ Sáu Tuần Thánh và bài Exultet (Canh thức Vượt qua).

Cha Alvaro thường hôn cây Thánh Giá mà Ngài hay bỏ trong túi áo hoặc đặt trên bàn làm việc, biểu hiện lòng của lòng biết ơn và trông cậy. Chúng ta hãy đến với Chúa Giêsu với tình yêu đích thực có thể so sánh với mối tình của những người đang yêu. Cha Alvaro đã làm như vậy theo lời khuyên của Thánh Josemaria: «Tượng Chịu Nạn. – Là Kitô hữu, bạn nên mang trong người ảnh Chúa Chịu Nạn. Và đặt trên bàn làm việc.

Hôn tượng trước khi đi ngủ và khi thức dậy; rồi khi thân xác yếu hèn nổi lên chống đối linh hồn bạn, bạn cũng hãy hôn Tượng Chịu Nạn.» [8]
Cha có thể làm chứng rằng cách thức này được nối tiếp: những ai thấy người khác làm như thế đến lượt mình cũng áp dụng những thực hành ngoan đạo đầy tính tự nhiên Kitô hữu ấy.

Người đầu tiên kế vị Thánh Josemaria sẽ được phong Chân Phước trong năm nay. Những hồi ức về Ngài có thể giúp chúng ta sống đạo đức hơn. Trong Mùa Chay này, Ngài sẽ giúp chúng ta chuẩn bị sống Tuần Thánh trong Tình Yêu và lòng biết ơn. «Chúng ta hãy chậm rãi suy ngẫm cách sâu sắc những cảnh trong Tin Mừng của những ngày này. Chiêm ngắm Chúa Kitô trong vườn cây dầu, nhìn Người đang cầu nguyện xin sức mạnh để đối đầu với những cực hình ghê gớm mà Người sắp phải trải qua. Nhân tính rất

thánh thiện lúc đó đang cần sự giúp đỡ về thể xác và tinh thần từ những người bạn. Thế nhưng các Tông đồ đã để Người một mình: *Simon, anh ngủ à! Anh không thức nổi một giờ sao?* (Mc 14, 37). Người nói điều đó với cả chúng ta, các con và cha, những người thường luôn miệng nói như Thánh Phêrô, rằng chúng ta sẵn sàng đi theo Người đến chết, vậy mà lại hay bỏ Người một mình, và ngủ mất.

«Chúng ta hãy hối tiếc vì những lần rời bỏ hàng ngũ của mình và của những người khác. Chúng ta phải hiểu rằng chúng ta rời bỏ Người – có khi là hằng ngày – mỗi khi chúng ta bỏ bê trách nhiệm nghề nghiệp hay tông đồ; khi chúng ta tỏ ra ngoan đạo một cách hời hợt, nửa vời, khi chúng ta tìm những lý do thoái thác bởi vì mệt mỏi thể xác hay buồn bã, khi chúng ta không tìm cách làm theo ý Thiên Chúa mặc cho sự chống đối của trái tim hay của thể xác.» [9]

Cha Alvaro đã học cách suy niệm về Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu nơi Thánh Josemaria. Vì vậy Cha khuyên chúng ta hãy luôn đi sâu vào Tin Mừng, «như một nhân vật thêm vào», và biến đổi các trình thuật chúng ta đang suy niệm trở nên lời cầu nguyện của bản thân. Điều ấy sẽ làm nảy sinh trong tâm hồn chúng ta một ao ước mạnh mẽ, với cả tấm lòng, được đền bù tội lỗi, không những tội lỗi của bản thân mà của cả nhân loại. Trong một bức thư, Cha Alvaro viết : «Suy ngẫm Cuộc Thương Khó sẽ làm phát sinh tự nhiên trong tâm hồn chúng ta ao ước được đền tạ, an ủi Chúa, làm Người bớt đau. Chúa Giêsu chịu đau khổ vì tội lỗi của nhân loại, và ngày nay, người ta dường như vẫn chai lì xúc phạm Đấng Tạo Hoá với một sự kiên trì đáng buồn.

«Chúng ta hãy quyết tâm đền tạ. Chẳng phải tất cả các con đều mong muốn làm vui lòng Đấng là Tình Yêu của mình? Chẳng phải các con đều

hiếu rằng một tội, dù nhỏ xiu, cũng làm đau lòng Đức Giêsu? Chính vì vậy, Cha nhấn mạnh là các con hãy coi trọng những gì nhỏ nhất, tế nhị trong chi tiết, và đừng để bị rơi vào thói quen máy móc. Thiên Chúa đã cho chúng ta quá nhiều, và Tình Yêu phải được đáp trả bằng tình yêu! Chiêm ngắm Chúa Giêsu trên Thánh Giá, Cha cầu xin Người ban cho chúng ta hồng ân được biết đến với Bí tích Hòa giải bằng con tim thống hối hơn: bởi vì như Thánh Josemaria đã dạy chúng ta, Chúa Kitô vẫn luôn bị đóng đinh trên Thập Tự ấy từ hai mươi thế kỷ nay. Đã đến lúc chúng ta lên đó với Người. Cha cũng khẩn cầu Người gia tăng nơi chúng ta mong muốn cấp bách đem thêm nhiều người đến với việc Xưng tội.» [10]

Đầu tuần Phục sinh, chúng ta sẽ kỷ niệm ngày Thánh Josemaria được rước Chúa lần đầu, ngày 23 tháng 4 năm 1912. Từ ngày ấy đến khi lìa chúng ta về trời, đã bao lần Chúa

Giêsu trong Bí tích Thánh Thể đã đến ngự trong tim người tội tốt lành và trung thành ấy. Bằng vô vàn ân sủng, Chúa đã chuẩn bị cho Ngài thực hiện sứ mệnh mà sau đó Chúa đã giao phó cho Ngài trong Giáo Hội. Kể đến, ngày 27 sẽ là lễ phong thánh Đức Thánh Cha Gioan XXIII và Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II. Hôm đó, chúng ta sẽ dâng lời cảm tạ Chúa trong niềm vui tràn đầy vì có thêm hai Đấng chuyển cầu cho chúng ta, những vị đã biết và yêu mến Opus Dei lúc sinh thời.

Các con hãy tiếp tục cầu nguyện cho các ý nguyện của Cha, đặc biệt trong Thánh Lễ. Các con hiện diện ở đó, cùng với Giáo Hội và toàn thể nhân loại. Xin hãy tiếp tục cầu nguyện (và yêu mến vì họ cần như thế) cho những người đang xa cách hay đang tấn công Mẹ Giáo Hội.

Cha chúc lành các con với tất cả lòng yêu mến.

Rôma, ngày 1 tháng 4 năm 2014.

Ghi chú :

[1]Đức Thánh Cha Phanxicô, Thư
Mùa Chay, 26/7/2013

[4] Xem Rm 13, 14.

[5] Thánh Josemaria, Con Đường, số
310.

[6] Cha Alvaro, Thư, 1/10/1993

[7] Cha Alvaro, Thư, 1/6/1987

[8] Thánh Josemaria, Con đường, số
302.

[9] Cha Alvaro, Thư, 1/4/1987.

[10] Cha Alvaro, Thư, 1/6/1987.

.....

vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-
thang-4-nam-2014/ (23-03-2026)